

Yalnız Bir Sabah

– Korhan-Kulce · 13 Ekim 2025

Güneş, perde aralığından süzülürken,
Soğuk yastıklar sessizce dokunur tenime.
Yanım boş...
Sanki gece, birini alıp götürmüş gizlice.

Çarşaf kırıışmış ama suskun,
Evide eksik bir çift ayak sesi.
Ne bir kıkırdanma yankılanıyor artık,
Ne de sabahların o eski neşesi.

Her şey olduğu yerde duruyor,
Ama yokluğu bir şeyleri değiştirmiş gibi;
Duvarlar sessiz, ışık biraz solgun,
Zaman ise, tıpkı eski bir fotoğraf, donmuş gibi akıyor.

Kahve kokusu yok bu sabah,
Sadece sessizliğin ağır kokusu var havada.
Bir yastığın çöküklüğü anlatıyor en çok
Yanımda olmayanın hikâyesini.

Gözlerimi açtığımda bir kez daha anlıyorum:
Bazı sabahlar güneş değil,
Yalnızlık doğuyor odamda
Sessiz, ama içimi dolduran bir boşlukla.

Yazan

Korhan KÜLÇE

11/10/2025 09:00